

നീലിയും നളിനന്മാരും

(കവിതയിലെ കണ്ണൻ ഭഗവാന്മാർക്ക് നാട്ടിലെ മന്ത്രാലയത്തിൽ പണ്ട് നടന്ന ഒരു സംഭവത്തിന്റെ പത്രരിപ്പോർട്ടിനെ ആസ്പദമാക്കി ചെച്ചത്)

സുധാരം പണിക്കവീട്ടിൽ

താമരപൊയ്ക്കക്കൽപ്പം ദുരേഖ്യാരാലിൻ കൊന്തിൽ
താമരക്കണ്ണൻ നിന്മു കള്ളളന്ത് പോലെയന്മാരും
പാൽക്കൂട്ടമേന്തി പോകും ശ്രീപികമാരെ നോക്കി
അവർ തന്റെ നിതംപത്തിൻ താളത്തിൽ തലയാട്ടി

കാർമ്മുകിലെബാളിവേണി മണിമാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
അടക്കം പറയുന്ന രഹസ്യം ചെവിയോർത്തും
കണ്ണുകക്കുട്ടിനുള്ളിൽ കാമന്റെ മരാളങ്ങൾ
കരണം മറയുന്ന കാഴ്ച കണ്ണാനും ചും
മജ്ഞതുളാംഗിമാരവർ അജ്ഞനനക്കണ്ണാൽ -കാമ
ശരങ്ങളെയ്യുന്നത് തടയാൻ ഒരുങ്ങിയും
അക്ഷികളടച്ച് കൊണ്ടംസ്വജാക്ഷിമാർ രാവിൽ
മാരലിലകൾക്കായി കാമനെയോർക്കുന്നതും

ചിന്തകൾ മണിതേരിൽ ഉൽക്കടാവേശത്തോടെ
കണ്ണനെ അലട്ടികൊണ്ടുരുളാൻ തുടങ്ങവേ
കാർമ്മുകിൽവർക്കണ്ണൻ നിന്മു വിണ്ണിലെ പെണ്ണിൻ മുടി-
കെട്ടിലശകായ് മിന്മും നാടയിൽ കണ്ണും നട്ട്
കൈവിരൽ തുസ്വാൽ തൊട്ടാൽ ഒളിസേവകായ്
ഒരു മക്കാരാരുങ്ങുന്ന നാടിൽ സ്വർഗ്ഗം തന്നെ
എക്കിലും സർഗ്ഗാംഗനമാരെത്രെ സുരത്തിൽ
വിദഗ്ധൻ കാമൻ കൊട്ടും താളത്തിൽ തുള്ളുന്നവർ
അവരിൽ നജിനാക്ഷി ഇം വഴി വരുന്നേരും
ഒന്നു മുട്ടിടേണമാ ഹൃദയ കവാടത്തിൽ
തുറക്കാതിരിക്കുമോ മനിരവാതിൽ ദേവി
അർഹപ്പാവുമായി മുട്ടി വിളിച്ചാൽ പുരോഹിതൻ
നിശ്ചയിച്ചാറുച്ചതും ഓർത്തുകൊണ്ടുഡിനും
സുന്ദര സൗധത്തിന്റെ കോട്ടകൾ കെട്ടിയുള്ളിൽ

ഒരു നാൾ ചെന്നു മംസമിതവും തുകി കണ്ണൻ
കന്യകയിരിക്കുന്ന മുറിയിൽ നിർലജ്ജനായ്
ഹംഗിതമവളോട് പറഞ്ഞു സ്വപർശിക്കുവാൻ
പാണികൾ നീട്ടുനേരു. തടങ്കൽ തന്റെ ശിയാൾ
ഹക്ഷൺ. ഇരങ്ങുക എൻ മുറിക്കുള്ളിൽ നിന്നു.
ഇക്കുമെ മറക്കുക - കന്യകയാജ്ഞാപിച്ചു
തൽക്ഷൺ. നിലം പതിച്ചായിരു. വ്യാമോഹരങ്ങൾ
പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചപോയ് - അന്യനാബന്നും കാമം.
